

ъ

Докато бягаше, между две невъобразими изпитания в живота си,
почти загубил надежда,
Горски се озова в градината, където падат листа.

Като че ли нищо друго не се случва в тази градина.
Просто падат листа.
Като есен, пусната на бързи обороти.
Горски постоя и погледа.
Падаха листа.

Все в един момент трябва да хванеш метлата и да преметеш двора, си каза той.
Ако не искаш да те затрупат листата.

И Горски направи точно това:
хвана метлата
и премете двора.

Колко успокоително – си каза – да свършиш нещо полезно по никое време.

И остави метлата и лопатата до зида
в градината, където падат листа.